

Een van de laatste taboes vandaag is het spreken over de dood.

Dirk De Wachter, een Vlaamse psychiater zegt ergens: *'We ontkennen de dood. We doen alsof we eeuwig jong zijn. We hebben de plastisch chirurgen. De geneeskunde die de eeuwige jeugd belooft. De fitnessrage, de zeventigers die hardlopen alsof ze twintig zijn.*

En als het onvermijdelijke einde dan toch gekomen is, dan is zelfs de begrafenisplechtigheid een powerpointpresentatie van het heerlijke leven. Ook het afscheid moet een vrolijke boel zijn, met veel poeha en veel emotie. Want de dag erna moeten we gewoon weer doorgaan. Eigenlijk is de dood net zo ziek als het leven.'

We voelen ons vandaag verlegen met de dood. We praten eroverheen i.p.v. dat we erover praten. Zoals de reclamecampagne van SIRE zegt.

Vanmiddag gaan we het anders doen. We kijken de dood recht in de ogen en we stellen onszelf de vraag:

Hoe kunnen we er op een ontspannen manier over praten?

De opwekking van Lazarus biedt dan een prachtig aanknopingspunt.

Het eerste wat ik eruit zou willen halen, dat zijn de tranen van Jezus. Hoe reageert Jezus als Hij bij de zussen Martha en Maria arriveert? Vers 35 zegt heel kort, één woord : hij (Jezus) hilde.

Heel normaal als je huilt bij een vriend die gestorven is, maar het is raar in het geval van Jezus. Jezus zou daarnaartoe gaan om zijn macht te tonen over de dood, zegt vers 4.

M.a.w. toen Jezus arriveerde, wist Hij dat Hij tien minuten later, Lazarus tot leven zou wekken.

Dan zou je toch niet verwachten dat Hij gaat staan huilen? Je zou eerder denken dat Jezus, heel rustig, heel beheerst, met een grote glim-

lach op zijn gezicht aan komt lopen. 'Het komt allemaal goed.' Maar Jezus is ontzettend ge-emotioneerd.

Waarom? Omdat Jezus te veel van Lazarus houdt om niet te huilen: Jezus' liefde is zo puur, zo intens, die kent geen 10 minuten pauze.

Zodra Jezus oog in oog staat met het verlies van zijn vriend, breekt Hij.

Waarom?

Omdat Hij weet wat de dood doet. Banden worden doorgesneden. Rauwe pijn komt je leven binnen. En daar huilt Hij om. Niet alleen om Lazarus, maar om iedereen die iemand moet verliezen. Dit is plaatsvervangend huilen.

Het misverstand bestaat dat je als christen niet zo heel verdrietig hoeft te zijn, als iemand doodgaat. Want er is leven na de dood. Dus verdrietig, natuurlijk, maar niet te lang en niet te hevig. Jezus zou dat nooit zeggen!

Jezus huilt bij het graf van zijn vriend. Dat betekent dat Hij het snapt als jij dat ook doet. Laat je tranen maar de vrije loop. Er is niets moois aan de dood. Jezus huilt met jou. Tears in heaven.

Behalve tranen over de dood, is er bij Jezus ook boosheid. Er staat nl. twee keer dat Jezus zich ergerde. In vers 33: als Hij Maria en al die huilende mensen ziet, op weg naar het graf.

Vers 38: als Hij zelf bij het graf aankomt.

'Ergeren'... dat is nogal slap vertaald.

Er staat letterlijk: dat Hij *kookte van woede*.

Waarom? Niet, omdat Hij boos is op de mensen, omdat ze niet in zijn macht geloven. Dat lees je nergens. Waar is hij dan wel boos op? Op de dood! De dood, die alles kapot maakt.

Jezus kijkt onze nachtmerrie in de ogen: het verlies van een geliefde, afscheid moeten nemen van het leven. En Hij wordt furieus. Wat betekent dat?

In ieder geval niet dat de dood een 'goeie vriend' is.

De dood hoort niet bij het oorspronkelijke plan van God voor deze wereld. God heeft geen wereld gemaakt waar lijden, ziekte, de dood en aftakeling vrij spel zouden hebben. Dat staat haaks op hoe Hij het bedoeld heeft.

De dood is Gods aartsvijand.

En Jezus is woedend dat deze dood zoveel stuk maakt.

Maar is er nog hoop dan?

Jazeker. En dat is laatste wat ik eruit haal: naast de tranen en de boosheid is er ook hoop.

Als christen ben je gewend te zeggen: 'de hoop is, dat je na de dood verder zult leven. En dan komt alles goed.'

Dat zal ik niet tegenspreken.

Maar hoop in de bijbel heeft altijd ook met *nu* te maken.

Wat zegt Jezus tegen Martha? Zegt hij tegen Martha: 'Stil maar, wacht maar, het komt een keer goed je broer'? Nee, Jezus zegt: **Ik ben de opstanding en het leven.** Hier en nu. Vers 25.

Hier ziet voor mij het hart van dit verhaal.

Hier laat Jezus zien wat Hij komt doen.

Hij heeft het over twee manieren van opstaan. De eerste is de lichamelijke opstanding: 'Wie in mij gelooft, zal leven, ook wanneer hij sterft.' Als je in Jezus gelooft, dan ga je nog steeds dood, maar je zult weer tot leven komen. Het wonder van Lazarus is daarvan een voorproefje. Daar gaat het naartoe met je.

Maar Jezus heeft het over nòg een opstanding hier, een *geestelijke*. 'En ieder die leeft en in mij gelooft, zal nooit sterven.' Daarmee prikkelt hij nog meer.

Want oké, opstanding straks na je dood, als je dat gelooft, prachtig. Maar dat kan zomaar ver van je bed blijven. Dat moet ik nog zien....

Daarom is juist die tweede helft van de uitspraak van Jezus zo mooi.

'Wie in mij gelooft, zal nooit sterven.'

Dat gaat over je leven hier en nu. Jezus stapt daarmee in het niemandsland, het zwarte gat van vandaag.

Jezus is niet meer live op aarde.

'Was u maar hier,' dat denken wij ook wel eens.

'Greep u maar in, dan was mijn leven wel anders gelopen.' En ja, het zal misschien ooit goedkomen, zoals met Lazarus... Maar wat heb ik daar nu aan? Dat is goedkope peptalk.

Dat weet Jezus en daarom zegt hij: "Ik ben de opstanding en het leven."

Dat betekent: **waar Jezus geloofd wordt, daar stap je een heel andere wereld binnen. Een wereld die onder zijn invloed staat en die geen einde kent.**

Je gaat anders naar de wereld kijken. Je kijkt door de rottigheid, door de ellende en zelfs door de dood heen. Dit is niet het eind-scenario.

Je gaat anders denken over jezelf. Je denkt niet meer in onmogelijkheden. Van: 'ik ben nou eenmaal zo.' Als Jezus met zijn opstandingskracht in jouw leven aanwezig is, wat mag je dan wel niet verwachten?

Je gaat je lichamelijke beperkingen ook anders beleven. Oké, ik kan dit niet meer, maar er komt een dag, dat ik het wel weer kan en dat geeft mij enorme hoop. Het maakt mij ongeneeslijk positief.

'Ik ben de opstanding' dat betekent niet alleen: Jezus maakt van deze wereld *ooit* een geweldige plek om te wonen.

Het betekent, dat Hij *nu al* met zijn power op het toneel verschijnt.

Met Hem stap je in dit leven al een heel andere wereld binnen.

Een wereld van hoop, van verwachting en van ongekende mogelijkheden.

Amen

